Pokaż mi niebo – Feel

To był twój ostatni skok,
Utrata snów bez chorych rąk.
Porządek jest i już go nie ma.
Nie liczysz siebie, a trzeba…

Bo to był twój ostatni skok,
Wciąż zamyślony kojarzysz coś.
Rozmieniasz drobne, na niby film,
To twoje życie i jesteś w nim.

A teraz pokaż mi, no pokaż mi niebo.
Chcę słuchać tych, co mówią piękno.
Nastała noc, lecz nie zapominaj.
Że jutro też jest dzień, okaże się,
Że pędzący czas, zatrzymał się
Dla ciebie! Dla ciebie!

Bo wolność jest, dwa kroki stąd,
Niebo dziś, oddaje to.
Jestem tu i już mnie nie ma,
Zapytaj kogoś, jak trzeba.

A teraz pokaż mi, no pokaż mi niebo.
Chcę słuchać tych, co mówią piękno.
Nastała noc, lecz nie zapominaj.
Że jutro też jest dzień, okaże się,
Że pędzący czas, zatrzymał się.

Trawa znów będzie zielona,
Niebo rozbłyśnie milionem gwiazd.
Powtórz głośno moje słowa,
Bo za kilka lat, ktoś zapyta cię.

A teraz pokaż mi, no pokaż mi niebo.
Chcę słuchać tych, co mówią piękno.
Nastała noc, lecz nie zapominaj.

Że jutro też jest dzień, okaże się,
Że pędzący czas, zatrzymał się
Dla ciebie! (hu hu uu…)
Dla ciebie! (hu hu uu…)

Słowa: Piotr Kupicha
Muzyka: Piotr Kupicha